

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת
רבינו מאיר ב"ר ברוך מרוטנבורג זצ"ל
הרה"ק רבי מנחם מנדל ב"ר יוסף מרימנוב זצ"ל

משנה א'

רבינו עובדיה מברטנורא

המביא כלי חרס לחטאת - שהולך אצל
היוצר לקנות ממנו כלי חרס להניח בו
אפר חטאת או מי חטאת.

טובל ולן על הכבשן - מתחיל לשומרן
בטהרה שלא יגע בהן עם הארץ מקודם
שיצרפו בכבשן, דהוא גמר מלאכתן
לקבל טומאה.

רבי יהודה אומר אף מן הבית הוא מביא
וכשר - דמהימנין ליה לעם הארץ אם
אומר ששמרו על טהרת חטאת,
כדאמרינן בפרק חומר בקודש דעמי
הארץ נאמנים על טהרת יין לנסכים ושמן
למנחות, שלא יהא כל אחד ואחד בונה
במה לעצמו ושורף פרה אדומה לעצמו.
והלכה כרבי יהודה.

ובתרומה - אם מביא כלי חרס להניח בו
תרומה.

פותח את הכבשן ונוטל - אע"ג שנגמר
צרופן ולא שמרן. דכיון דעדיין לא נפתח
ומלא אבק על גביו, לא חיישין שמא נגע
בו עם הארץ, דלא החמירו בתרומה.

רבי שמעון אומר מסדר השני - אם פתח
עם הארץ את הכבשן ונטל ממנו כלים,
אינן נוטל מסדר ראשון, דיד הכל
ממשמשין בו, אבל מסדר השני שתחת
ראשון שרי. ורבי יוסי מחמיר ואסר אף
מסדר השני. ואין הלכה לא כרבי שמעון
ולא כרבי יוסי, אלא אף על פי שמצא
הכבשן פתוח הרי הכל בחזקת טהרה,
ולוקח אף מסדר ראשון.

המביא אדם שהולך להביא מבית המלאכה כלי חרס לחטאת למלא בו מים, כדי
לקדשם באפר פרה אדומה - טובל את עצמו לשם חטאת (פרה אדומה), שאפילו אם הוא
טהור גמור, הרי הוא נחשב כטמא לחטאת, ולן וישן על הכבשן שבו צורפים את כלי החרס,
כדי לשמור על הכלי לחטאת משעה שהכלי נמצא עדיין בתוך הכבשן, וזאת כדי שלא יגע בו עם
הארץ לאחר שנצרף בכבשן ונגמרה מלאכתו לקבל טומאה רבי יהודה שחולק אומר: אף
מן הבית מבית המלאכה של יוצר הכלי הוא מביא כלי חרס וכשר אם בעל המלאכה
אומר ששמרו את הכלי לשם חטאת, שיהפך נאמנים על החטאת אפילו עמי הארץ
נאמנים לומר שהכלי טהור לחטאת, שמפני חומרתה והמעלות היתרות שעשו בה, הכל נזהרים
בה. ובגמרא חגיגה (כב, ע"א) נכתב: "הכל נאמנים על טהרת יין לנסכים ושמן למנחות, שלא
יהא כל אחד ואחד הולך ובונה במה לעצמו ושורף פרה אדומה לעצמו". והלכה כרבי יהודה.
ובתרומה (חברי' (אדם הנוהר בדיני טומאה וטהרה) הרוצה להביא כלי חרס מבית המלאכה
על מנת להניח בתוכו תרומה - פותח את הכבשן ונוטל בעצמו את הכלי מתוך הכבשן,
אע"פ שכבר נגמרה מלאכתו ולא שמרו, שהואיל והכבשן עדיין לא נפתח והכלים מלאים באבק,
אין חוששים שמא נגע בהם עם הארץ, שלא החמירו בתרומה שיהא צריך ללון על הכבשן
ולשומרו כמו בחטאת, רבי שמעון אומר: מן הסדר השני כלומר שלדעת רבי שמעון
כשלוקח החבר את הכלים מן הכבשן לצורך תרומה הוא צריך לקחת מהכלים המסודרים
בשורה השנייה של הכבשן, היינו מהכלים שנמצאים בחלקו הפנימי יותר, ולא מהכלים
הנמצאים בשורה הראשונה מול פתח הכבשן, לפי שחוששים שמא כבר פתח עם הארץ את
הכבשן ונגע בכלים הללו, רבי יוסי שחולק אומר: מן הסדר השלישי כלומר רבי
יוסי מחמיר עוד יותר ואומר שהחבר צריך לקחת רק מהכלים המסודרים בשורה השלישית
בכבשן, היינו הפנימיים יותר מהכלים שנמצאים בשורה השנייה, ואין הוא יכול לקחת מהכלים
שבשורה השנייה, לפי שלדעת רבי יוסי חוששים שמא נטל עם הארץ כלי מהשורה הראשונה
לבדקו אם נצרף יפה, וע"י כך נגע גם בכלים שבשורה השנייה, ואח"כ החזיר את הכלי למקום
שממנו נטל אותו, לפיכך יש על החבר לקחת כלים רק מהכלים הנמצאים בשורה השלישית
שבתוך הכבשן. ואין הלכה לא כרבי שמעון ולא כרבי יוסי.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאנגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ב'

הַמְטָבִיל כָּלִי הַיְינוּ כְּלֵי שֵׁטַף, כְּלוּמַר כְּלֵי שֵׁישׁ לֹו טְהָרָה בְּמִקְוֵה לְחֻטָּאת לְמַלְא בּו מֵיִם
כְּדִי לְקַדְּשֵׁם בְּאִפְרָ חֻטָּאת, אִזִּי אִם הַטְּבִיל אֶת הַכְּלֵי בְּמֵיִם שְׂאִינָם רְאוּיִם לְקַדְּשׁ בְּהֵם
 מִי חֻטָּאת, כְּגֹון שֶׁהַטְּבִיל בְּמֵי מִקְוֵה שְׂאִינָם מֵיִם חַיִּים - צָרִיךְ לְנַגֵּב אֶת הַכְּלֵי לְאַחַר הַטְּבִילָה,
 כְּדִי שֶׁלֹא יִתְעַרְבוּ מִי הַמִּקְוֵה שְׂאִינָם רְאוּיִים לְקִידוּשׁ בְּמֵיִם חַיִּים שִׁישִׁימוּ אַחֲרָיִךְ בְּכֵלֵי הַרְאוּיִים
 לְקִידוּשׁ, אֲבֵל אִם הַטְּבִיל אֶת הַכְּלֵי בְּמֵיִם שְׂהֵם רְאוּיִם לְקַדְּשׁ בְּהֵם מִי חֻטָּאת, הַיְינוּ
 שֶׁהַטְּבִיל אֶת הַכְּלֵי בְּמֵיִם חַיִּים הַרְאוּיִים לְקִידוּשׁ מִי חֻטָּאת - אֵינוֹ צָרִיךְ לְנַגֵּב אֶת הַכְּלֵי
 לְאַחַר הַטְּבִילָה, שְׂאִי הַמֵּיִם הַנִּשְׁאָרִים בְּכֵלֵי לְאַחַר הַטְּבִילָה רְאוּיִים לְקִידוּשׁ. אִם לְהוֹסִיף
 וְרוּב הַמִּפְרָשִׁים גּוֹרְסִים 'אִם לְאַסּוּף' לְתוֹכּוֹ מֵיִם מְקַדְּשִׁין הַיְינוּ אִם הַטְּבִיל אֶת הַכְּלֵי כְּדִי
 לְהַכְנִיס לְתוֹכּוֹ מֵיִם שֶׁכָּבֵר נִתְקַדְּשׁוּ בְּאִפְרָ חֻטָּאת - בֵּין כָּךְ וּבֵין כָּךְ בֵּין שֶׁהַטְּבִיל בְּמֵיִם
 הַרְאוּיִים לְקַדְּשׁ וּבֵין שֶׁהַטְּבִיל בְּמֵיִם שְׂאִינָם רְאוּיִים לְקַדְּשׁ צָרִיךְ לְנַגֵּב אֶת הַכְּלֵי לְאַחַר
 הַטְּבִילָה, וְאַפִּילוֹ אִם הַטְּבִיל בְּמֵיִם חַיִּים הַרְאוּיִים לְקַדְּשׁ, מִכֵּל מִקּוּם צָרִיךְ לְנַגֵּב אֶת הַכְּלֵי כְּדִי
 שֶׁלֹא יִתְעַרְבוּ הַמֵּיִם שְׂאִינָם מְקוּדְשִׁים בְּמֵיִם הַמְקוּדְשִׁים, וּבְהַמְשַׁךְ נִלְמַד (ט, א) צְלוּחִית שֶׁל
 חֻטָּאת שֶׁנִּפְל לְתוֹכָה מֵיִם כֹּל שֶׁהָן פְּסוּלָה.

רבינו עובדיה מברטנורא

הַמְטָבִיל כְּלֵי לְחֻטָּאת - כְּלֵי שֵׁטַף שֶׁהַטְּבִילוֹ
 כְּדִי לְמַלְאוֹת בּו מֵיִם וּלְקַדְּשֵׁם בְּאִפְרָ, אִם
 הַטְּבִילוֹ בְּמֵיִם שְׂאִינָם רְאוּיִין לְקַדְּשׁ, כְּגֹון בְּמֵי
 מִקְוֵה שְׂאִינָם מֵיִם חַיִּים צָרִיךְ לְנַגֵּב הַכְּלֵי.
 שְׂמֵא יִתְעַרְבוּ שְׂאִינָם רְאוּיִים בְּרְאוּיִין. אֲבֵל
 אִם הַטְּבִילוֹ בְּמֵיִם חַיִּים הַרְאוּיִין לְקַדְּשׁ, אִין
 צָרִיךְ לְנַגֵּב.

וְאִם לְאַסּוּף לְתוֹכּוֹ מֵיִם מְקוּדְשִׁים - וְאִם
 הַטְּבִילוֹ לְהַכְנִיס לְתוֹכּוֹ מֵיִם שֶׁכָּבֵר נִתְּן
 עֲלֵיהֶם אֶת הַאִפְרָ, אֲפִילוֹ הַטְּבִילוֹ בְּמֵיִם
 חַיִּים, צָרִיךְ לְנַגֵּב, שֶׁלֹא יִתְעַרְבוּ שְׂאִינָם
 מְקוּדְשִׁים בְּמְקוּדְשִׁים, וְתִנֵּן לְקַמֵּן צְלוּחִית
 שֶׁל חֻטָּאת שֶׁנִּפְל לְתוֹכָה מֵיִם פְּסוּלָה.